

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 20C/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202330
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotora
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2013:7713202330.6

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Marek Kotora v právnej veci žalobkyne: I., zast. JUDr. Iveta Fejleková, advokátka so sídlom Nám. osloboditeľov 25, Michalovce proti žalovanému: S. zast. JUDr. Miroslav Vidovenec, advokát, so sídlom Sama Chalupku 18, Michalovce, o návrhu na na vylúčenie z užívacieho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Úplne vylúči žalovaného S. z užívacích práv k nehnuteľnostiam - parc. reg. C č. 312/1 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 446 m², parc. reg. C č. 312/2 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 198 m², parc. reg. C č. 313 - záhrady vo výmere 1295 m² a rodinného domu súpisné číslo 30 postavaného na parc. reg. C č. 312/2, ktoré sú zapísané na Q..

O trovách konania medzi účastníkmi konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 12.2.2013 domáhala, aby súd vo veci nariadil vydanie predbežného opatrenia a zároveň vo veci rozhodol rozsudkom s tým, aby úplne vylúčil žalovaného z užívacích práv k nehnuteľnostiam zapísaných na Q. a to dom súp. číslo 30 postavený na parc. č. 312/2, parc. reg. C č. 312/1 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 446 m², parc. reg. C č. 312/2 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 198 m², parc. reg. C č. 313 záhrady vo výmere 1295 m². V podanom návrhu uviedla, že Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, č.k. 21C/24/2010 jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli zverené do jej osobnej starostlivosti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.9.2010.

Po rozvoze ostali bývať pod jednou strechou, nakoľko sa žalovaný z domu odmietol vystať. Vôbec nebral ohľad na to, že sú rozvedení, naďalej sa dopúšťal voči jej osobe psychického, ako aj fyzického násillia, vulgárne jej nadával, fyzicky ju napádal, vypínal ústredné kúrenie, keď ho zapla tak ho opäť odpojil. Vyhrážal sa jej zabitím, sledoval ju, ako aj jej mobilný telefón. Opakovane tieto útoky hlásila na políciu, pričom tieto boli kvalifikované len ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Začiatkom tohto roka jej ublížil na zdraví a pokúsil sa ju znásilniť. Mala pohmoždenú záhlavovú časť hlavy, krvné podliatiny pod očami, čiarovité odreniny prsníkov, brucha, stehien, pohmoždenie chrbta. Vec bola postúpená na vyšetrovanie ako vec nebezpečného vyhrážania.

Poukazovala na to, že účastníci bývajú v rodinnom dome, súp. č. 30, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na Q.. Všetky skutky sa stali za prítomnosti ich ešte maloletej dcéry. Žijú v každodennom strachu a v obavách o svoje zdravie. Agresivita žalovaného sa stupňuje preto sa rozhodla požiadať o súdnu ochranu. Zdôraznila, že aj keď ide o veľký zásah do práv spoluvlastníka mala za to, že viac ako vlastníctvo je potrebné chrániť život a zdravie ostatných členov domácnosti a hlavne deti, preto žiadala aj o vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd nariadil žalovanému, aby nevstupoval do domu súp. č. 60, postavenom na parc. č. 312/2, ktorý je zapísaný na Q. a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci vylúčenia z užívania k nehnuteľnosti.

Žalovaný s podaným návrhom nesúhlasil. Obvinenia voči svojej osobe zo strany žalobkyne považoval za vykonštruované. Mal zato, že nie sú dané dôvody nato, aby bol vylúčený z užívacích práv k nehnuteľnostiam uvedeným v žalobnom návrhu.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

Z LV č. XXX., kat. územie T. (č.l. 9 spisu) súd zistil, že žalobkyňa I. a žalovaný S. sú vlastníkami nehnuteľností každý v podiele 1 z celku - parc. č. 312/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 446 m², parc. č. 312/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 198 m², parc. č. 313 záhrady o výmere 1295 m² a rodinného domu, súp. číslo 30 postaveného na parc. č. 312/2.

*

Z predbežnej lekárskej správy vystavenej dňa 11.1.2013, vydanjej K. (č.l. 4 spisu) súd zistil, že žalobkyňa sa dňa 3.1.2013 dostavila na zdravotnícke zariadenie, pričom u pacientky bola zistená diagnóza - pohmoždenie hlavy (záhlavnej časti), krvná podliatina okolia očnice vpravo, čiarovité odreniny prsníkov, brucha a stehien, pohmoždenie chrbáta s uvedením pokus o znásilnenie. Podľa zistenia lekára čím boli tieto zranenia urobené je uvedené, že ide o tupé poranenia hlavy hrudníka po páde a odreniny od nechťov útočníka na celom tele. Úraz bol špecifikovaný ako ľahký.

Z Potvrdenia Obvodného oddelenia PZ SR zo dňa 23.3.2010 (č.l. 5 spisu) súd zistil, že obvodné oddelenie potvrdilo, že dňa 23.3.2010 v čase o 9.10 hod. oznámila na tunajšom oddelení žalobkyňa spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a to nehody s manželom S.

Z Potvrdenia Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach zo dňa 8.12.2012 (č.l. 6 spisu) súd zistil, že predmetné oddelenie potvrdilo, že I. podala dňa 8.12.2012 oznámenie na OO PZ Trhovište vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ku ktorému došlo dňa 8.12.2012 v obci TB.

Z Potvrdenia Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach zo dňa 28.11.2012 (č.l. 7 spisu) súd zistil, že predmetné oddelenie potvrdilo, že I. podala dňa 28.11.2012 oznámenie na OO PZ Trhovište vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ku ktorému došlo v dobe od septembra roku 2010 až do 28.11.2012 v obci Tušice.

Z Oznámenia Okresného riaditeľstva PZ Michalovce, zo dňa 10.1.2013 (č.l. 8 spisu) súd zistil, že dňa 8.1.2013 zadokumentovalo tunajšie OO PZ Trhovište podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, zápisnicou o trestnom oznámení poškodenej I. ku ktorému malo dôjsť v Tušiciach v rodinnom dome jej trvalého bydliska zo strany jej bývalého manžela S., ktorý aj po rozvode v roku 2010 bývali v spoločnej domácnosti s tým, že ju vo viacerých prípadoch r. 2012 fyzicky napadol, slovne ju uráža vulgárnymi nadávkami a v prítomnosti ich detí, pričom v poslednom zimnom období vypína v ich spoločnom dome ústredné kúrenie, čím ju obmedzuje a bráni jej v obvyklom spôsobe života. Taktiež sa jej slovne vyhráža zabitím, pričom oznamovateľka má dôvodné podozrenie zo sledovania jej osobného motorového vozidla a mobilného telefónu. Uvedené konanie podozrivého je riešené tunajším OO PZ ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

*

Uznesením č.k. 20C/34/2013 zo dňa 14.2.2013 (č.l.13-15 spisu) súd vo veci vydal predbežné opatrenie, ktorým nariadil žalovanému dočasne nevstupovať do domu so súpisným číslom 30, postavenom na parcele číslo 312/2, zapísaného na LV č. 643, katastrálne územie T., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci o úplné vylúčenie z užívacieho práva k nehnuteľnosti, ktoré sa vedie na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 20C/34/2013. Voči predmetnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný.

Predmetné uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 20.2.2013 a právoplatnosť dňa 9.5.2013 v spojení s Uznesením Krajského súdu Košice č.k. 2Co/167/2013 zo dňa 18.4.2013.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2Co/167/2013 zo dňa 18.4.2013 bolo potvrdené Uznesenie Okresného súdu Michalovce, č.k. 20C/34/2013 zo dňa 14.2.2013. V odôvodnení predmetného uznesenia sa udáva, že odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľka osvedčila dôvody pre vydanie takéhoto predbežného opatrenia doložením písomných dokladov a z výpovede odporcu v rozvodovom konaní na pojednávaní konanom dňa 24.6.2010 vyplýva, že uznal, že viackrát navrhovateľku fyzicky napadol. Bola to jeho reakcia na to, že ju podozrieval z nevery.

Za tohto stavu sa odvolaciemu súdu nejaví tvrdenie odporcu o tom, že nie je agresívnej povahy pravdivým a priklonil sa k návrhu navrhovateľky a k rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorý z neho vychádzal.

*

Zo Správy OR PZ v Michalovciach zo dňa 1.6.2013 (č.l. 39 spisu) vo veci upovedomenia o vznesení obvinenia súd zistil, že žalobkyňa bola týmto upovedomená, že dňa 1.6.2013 bolo povereným príslušníkom OOPZ Trhovište pod číslom ČVS: ORP - 524/TR-MI-2013 v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g) Trestného zákona vo veci nerešpektovania predbežného opatrenia súdu, ktoré oznámila na tunajšie OO PZ dňa 6.4.2013 a neskôr v Michalovciach a to voči osobe S..

Zo Správy ORPZ v Michalovciach zo dňa 5.6.2013 (č.l. 40 spisu) bola žalobkyňa upovedomená o naložení s vecou a to veci jej trestného oznámenia zo dňa 2.5.2013, ktoré podala na OOPZ Michalovce na svojho bývalého manžela Júliusa Pallia vo veci jeho opakovaného porušovania predbežného opatrenia OS Michalovce, pod sp. zn. 20C/34/2013 dňa 14.2.2013, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 20.2.2013, ktorým bolo nariadené dočasne nevstupovať do uvedeného domu, číslo popisné XX, v obci TB.. Povereným príslušníkom OO PZ Trhovište bolo zahrnuté do vyšetrovacieho spisu v ktorom bolo začaté trestné stíhanie a nasledovne aj vznesené obvinenie voči jej bývalému manželovi za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. g) Trestného zákona, pričom okolnosti uvedené v trestnom oznámení sú už zahrnuté v jej výsluchu svedka zo dňa 31.5.2013, kedy došlo k opätovnému porušeniu rozhodnutia súdu zo strany jej bývalého manžela.

Z Upovedomenia o začatí trestného stíhania zo dňa 31.5.2013 (č.l. 41 spisu) bola žalobkyňa upovedomená o tom, že vo veci jej trestného oznámenia zo dňa 6.4.2013 a to marenie výkonu úradného rozhodnutia je bývalého manžela Júliusa Pallia z obce Tušice bolo dňa 31.5.2013 povereným príslušníkom OO PZ Trhovište v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Z Uznesenia Obvodného oddelenia PZ v Michalovciach, F. zo dňa 12.2.2013 (č.l. 42-43 spisu) súd zistil, že vo veci podozrenia zo spáchania pokusu zločinu znásilnenia, ktorého sa mal dopustiť S. bola vec odovzdaná na prejednanie priestupku na Obvodný úrad Michalovce, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu. Z odôvodnenia predmetného uznesenia súd zistil, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že konanie S. nedosiahlo takú intenzitu ohrozenia, alebo porušenia záujmu chráneného trestným zákonom, aby boli naplnené všetky stránky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona, alebo iného trestného činu, avšak konaním S. mohlo dôjsť k porušeniu Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a to tým, že jeho konanie má znaky narušenia občianskeho spolunažívania voči oznamovateľke I. pričom oznamovateľka preukázateľne utrpela zranenia zavinením inej osoby s príberanou dobou liečenia 5 dní.

Z Rozhodnutia Obvodného úradu Michalovce zo dňa 19.4.2013 (č.l. 44-45 spisu) súd rozhodnutím vo veci konania o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť S. na tom základe, že 9.1.2013 v obci T. v pivnici rodinného domu č.30 medzi 20.00 a 21.00 hod. fyzicky napadol svoju bývalú manželku I. tým spôsobom, že do nej sotil, v dôsledku čoho spadla chrbtom na stôl s pracovným náradím, oboma rukami jedným ťahom ju škrabal po tele, pritom zodvihol tričko a poškrabával ju nechtami na prsiach, bruchu a hornej časti stehien cez tepláky, v dôsledku čoho I. utrpela podľa odborného lekárskeho vyjadrenia ľahké zranenia - začervenanie očného bulbu vpravo, pomliaždenie hlavy v záhlaví, povrchové odreniny na oboch prsiach viac vľavo, pomliaždenie zadnej hrudnej steny vpravo, povrchové odreniny v oboch podbruškách, pomliaždenie ľavého predlaktia a povrchové odreniny na oboch stehnách s podkožným výronom vpravo s primeranou dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 5 dní, čím takto drobným ublížením na zdraví úmyselne narušil občianske spolunažívania sa zastavuje, nakoľko podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, lebo spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Z Uznesenia Okresnej prokuratúry Michalovce zo dňa 12.3.2013 (č.l.46 - 49 spisu) súd zistil, že vo veci vedenej pre podozrenie z pokusu zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona k § 14 ods. 1 Trestného zákona rozhodol, že zamietol sťažnosť oznamovateľky I. zo dňa 20.2.2013 proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru ORPZ, odbor kriminálnej polície Michalovce, ČVS: ORP-74/OVK-MI-2013 zo dňa 12.2.2013 o odovzdaní veci Obvodnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy Michalovce, pretože sťažnosť nie je dôvodná.

Z predmetného odôvodnenia vyplýva, že S. nepopieral, že mohlo dôjsť počas toho ako sa snažil zobrať si späť svoj mobilný telefón k poškrabaniu rúk oznamovateľky. Nič iné jej nepoškrabal a v žiadnom prípade

sa ju nesnažil znásilniť. Ďalej v odôvodnení je evidentné, že k určitému konaniu zo strany bývalého manžela došlo, avšak toto nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia a to ani v štádiu pokusu. Jednalo sa len o fyzicky atak bývalého manžela, ktorý vyplynul z napätej situácie medzi bývalými manželmi o čom svedčí aj samotné vyjadrenie oznamovateľky, že bývalý manžel jej mal pritom povedať, že ešte uvidí z čoho v žiadnom prípade nemyslel na skutočnosť, žeby mal v úmysle s ňou vykonať súlož. Je ďalej zrejmé, že konanie bývalého manžela bolo takej intenzity, že tomuto sa ubránila a toto skončilo potom, ako do neho nejako kopla, no nevie uviesť ako, nie je si istá. Potom odišla do svojej izby a ďalej už nebolo nič. Na záver uviedla, že nevie povedať, že o čo mu vlastne išlo, či len o zastrašenie.

Žalobkyňa vo svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 13.6.2013 (č.l. 50 a následne spisu) uviedla, že keď ešte neboli rozvedení žalovaný bol stále agresívny, fyzicky ju napadal aj predtým a mal aj vzťahy so ženami pred rozvodom, ktorý bol 24.6.2010.

Po rozvode sme ostali bývať spolu v dome. Žalovaný sa však naďalej dopúšťal hlavne psychického násillia, ale aj fyzického násillia. Nepozorovala žiadnu zmenu v jeho správaní a to aj napriek tomu, že vedel, že rozvod z jej strany bol kvôli tomu, aby sa tento spamätal, aby začal žiť normálny život a aby si vážil manželku. Tento to však nikdy to nedokázal.

Šancu zmeniť sa mal aj po rozvode, avšak po rozvode to bolo ešte horšie. Povedal si, že je slobodný a môže mať žien koľko chce. Ona bola stále ešte viac ponižovaná, napádal ju. Stále boli hádky, nedalo sa to vydržať, pričom tieto počúvali aj deti a veľakrát sa báli. Bolo obdobie, že keď ju udrel tak odišla s dcérou spať k rodičom, lebo sa strašne bála či príde opitý, alebo nie.

Odkedy žalovaný nie je v dome, je to lepšie. Jeho agresivita sa iba stupňovala. Aj potom keď odišiel tak som si myslela, že sa spamätá a nájde nejaký kamarátsky spôsob a komunikácia sa obnoví. Nestalo sa tak.

Naopak bol viac agresívny. Do domu chodil stále. Kľúče jej neodovzdal a preto vymenila zámok. Potom chodieval cez garážovú bránu a to aj po nariadení predbežného opatrenia. Potom navštívil akože dcéru doma. Na Veľkú Noc prišiel domov pre oblek. Takže stále vstupoval do domu, pričom stále bol agresívny a kričal.

V čase, keď mu bolo doručené predbežné opatrenie tak neodišiel. Nechcel odísť, lebo povedal, že podal odvolanie a kým sa nerozhodne o odvolaní tak on nemusí odísť z domu. Nakoniec odišiel až 8.3.2013. Avšak stále keď prišiel bol agresívny, nadával jej do kuriev, že ešte uvidím, že ešte budem plakať. Toto jej neustále opakoval aj po rozvode, že keď ja som sa rozhodla spraviť A teda rozvod tak on spraví to B. Do dnešného dňa však neviem čo je to B.

Potom povedal synovi nech mu otvorí, alebo keď bol tento doma tak vstupoval stále.

Žalobkyňa podotkla, že aj keď prišiel do domu na Veľkú Noc tak prišiel s tým, že potrebuje oblek. Tak išiel do izby a začal sa prezliekať, pričom ona mu povedala, aby si vzal oblek a odišiel. On reagoval tak, že neodíde a znova začal cirkus, že ja som ho dala vyhodiť, že to ešte zlé dopadne.

Raz keď prišiel za malou bola doma aj ona. Takisto bola zvada, narážky, nadávky, stále to isté, že je hnusná, odporná.

Dokonca keď mala návštevu v máji niekedy 17. resp. 18.5.2013 a to jeho mamy sestru, čiže jeho tetu C.. Sedeli sme na terase a žalovaný prišiel a začal vulgárne nadávať, že či prišla k tej kurve, ku tej pič., akým právom, ako si to dovoľuje, že ona je jeho rodina, čo tam hľadá, kto ju tam pozval a proste sprška výčitiek a hádanie. A vykrikoval po dvore.

Takisto keď mala na návšteve švagra K. s priateľkou U. dňa 31.5.2013, pričom opekali a sedeli na terase tak prišiel žalovaný. Mal vypité a proste začal cirkus. Začal na priateľku švagra vulgárne nadávať „Ty kurva vypadni stade, čo tu robíš, ja som Ťa nepozval“. Takisto začal aj na švagra. Ale najprv keď prišiel tak začal do nej ako sa opovážila ich tu pozvať, ty kur..., ty špina. A zase bolo toto isté dookola. Keď sa jeho agresivita stupňovala tak som odišla do izby dnu. Myslela som si, že sa to ukludní, že posedí a odíde. Po jej odchode však začal nadávať im. Potom na ňu na kričať, že je už bledá, že už má strach. Chcel ju udrieť. Potom ho švagor zobral a ona odišla volať políciu. Keď už prišla tak žalovaný ležal na zemi. Bol neskutočne agresívny a kopol ju do nohy.

Mala zato, že žalovaný nemohol vedieť, že švagor je na návšteve, že išiel s istým cieľom, lebo si myslel že je sama. Mala oba vy z toho, čo by sa stalo, keby naozaj bola sama doma, keďže aj švagor mal čo robiť, aby ho udržal na zemi.

Pred vydaním predbežného opatrenia bolo správanie žalovaného rovnaké. Bol agresívny, kričal, deti sa ho báli. Stále bolo nedobre. Všetko jej robil naschvál. Nič si neupratal a povedal, že slúžka príde a uprace. Agresivita z jeho strany bola stále. Myslela si, že niečo sa zmení, že sa spamätá, ale nestalo sa tak.

Najviac agresívny začal byť od októbra 2012. Povedal jej, že má nejaký trvalejší vzťah. Ešte v septembri 2012 jej povedal, že jej ešte šancu, aby sme spolu žili, že on sa tak rozhodol, že ešte jej dá šancu.

Pýtala som sa ho, že či odídeme my, alebo on, alebo ako. A vtedy jej povedal, že ešte jej dáva šancu, že ešte to so ňou skúsi.

Pokiaľ sa týka incidentu z 31. mája 2013 uviedla, že ešte aj začal kričať, že má frajera v dome. Keď sa presvedčil, že tomu tak nie je kričal na švagra, že s ňou správa, pričom to kričal aj pred jeho priateľkou. Žalobkyňa zároveň potvrdila, že po rozvode k atakom zo strany žalovaného voči jej osobe dochádzalo 3x do týždňa. Cez víkend, keď si vypil tak to bolo nonstop, celý víkend, pričom viac sa to dialo, keď bol žalovaný pod vplyvom alkoholu.

Ďalej uviedla, že hádky väčšinou začínali na tému, že má frajerov, že spí v robote so spolupracovníkmi. Nestále ju sledoval, kontroloval. Bol chorobne žiarlivý. Z jeho strany boli ataky ako pľuvanie do tváre, facky po tvári, s päsťou, bil ju rukami, alebo ju vyhodil z izby, pričom vtedy si aj zlomila. Keď boli v pivnici zvalil ju. Takisto chcel z nej strhnúť šaty. Jeho fyzické útoky smerovali hlavne na tvár, lebo bil ju po hlavu a po tvári s tým, že sem tam ju kopol, ale väčšinu ju bil po tvári.

Vulgárne jej nadával, že som kurva, lompa, štetka, zdochlina. Nadával jej, že je zlatokopka, hnusná, odporná hyena. Nadával jej všetko možné, čo mu prišlo na rozum.

Pokiaľ sa týka jej postoja k žalovanému vzhľadom na jeho správanie žalobkyňa uviedla, že na základe toho ako jej ubližoval čo všetko jej spravil ho rešpektuje ako otca svojich detí, avšak keď ho vidím má z neho strach.

Ohľadne toho ako správanie žalovaného ovplyvnilo deti žalobkyňa uviedla, že z ich manželstva pochádzajú 3 deti a to Július - 20 rokov, Ondrej - 19 rokov a Adriána - 12 rokov, pričom deti sa ho veľmi boja. Veľmi psychicky to zle znášajú. Najmä tie hádky, ktoré medzi nami boli a tie bitky zo strany žalovaného voči jej osobe. Chlapci ju aj bránili, či Július, alebo Ondrej. Július je už od októbra 2012 v Anglicku. Mali strach ju nechávať doma so žalovaným, pričom aj oni chceli ísť vonku na diskotéku, ale obávali sa, že čo sa doma udeje.

Takisto dcéra keď prišla vždy očakávala, že bude nejaká hádka, nejaká bitka. Dcére sa zhoršil prospech v škole, riešila to aj s lekárkou, aj v škole, aj s psychologičkou. Odkedy má žalovaný zákaz vstupu do rodinného domu v Tušiciach badá zmeny na ich správaní a to k lepšiemu. Takisto v decembri roku 2012 sa odohral incident vo vnútri rodinného domu, kde ju zastával syn Ondrej ktorý ju bránil. Vtedy jej tiež žalovaný nadával - k... a takisto to zlé vplývalo na syna, ktorému sa spustilo krvácanie z nosa. Boli s ním na internom vyšetrení, mal problémy s tlakom. V podstate tento stres na neho veľmi negatívne vplýval. Uviedla, že svedkom útokov na jej osobu bola aj jej mama Anna Eľková.

Na otázky právneho zástupcu žalovaného uviedla, že v manželskom vzťahu so žalovaným 20 rokov, pričom sobáš uzavreli v roku 1991. Pred rozvodom na žalovaného nepodala trestné oznámenie a to z toho dôvodu, že hanbila pred deťmi a hanbila sa, aby sa to neriešilo. Vedela čo by sa dialo v dedine, nakoľko to prežíva teraz a kvôli ľuďom to tak riešila.

Správanie žalovaného voči jej osobe na otázku právneho zástupcu žalovaného vysvetlila tým, že si myslím, že je to chorobná žiarlivosť. Nevie vlastne čo žalovaný chce, lebo aj keď ju napádal, snažila sa komunikovať, porozprávať, vyrozprávať si všetko, ale s ním sa nedalo. Pýtala som sa ho prečo jej ubližuje, prečo to robí, pričom on to prirovnal k tomu, že je to tak ako keď niekto niekomu zoberie obľúbenú hračku. Čiže asi tak jej povedal, že ona mu rozvodom zobrala jeho obľúbenú hračku. Chorobná žiarlivosť bola počas manželstva. Odpočívacie zariadenia mala v taške, sprchovať sa nemohla ráno. Ohľadne kolegu s ktorým spolupracovala tak podľa žalovaného aj s týmto spala. Aj na policajtov kričal, že aj s nimi spím. Aj po nariadení predbežného opatrenia usudzuje z jeho strany žiarlivosť voči svojej osobe vzhľadom na žalovaného žiarlivostné prejavy. Aj keď tam bol švagr kričal po nej, že má tam doma frajera, že spáva aj so švagrom.

Vo výpovedi uviedla, že žalovaný má určitú zábavku v tom, že si ju nahráva, teda komunikáciu medzi nimi keď vznikne hádka. Napríklad, keď telefonoval v dome so svojou priateľkou, nakoľko má žalovaný vzťah, pričom ona v tomto vzťahu nebráni. Tak keď telefonoval a keď prichádzala jej povedal, že už musí končiť, lebo tá ku... je už tu zase. Vtedy dvihla hlas, povedala mu niečo a on si to nahrával a potom jej to púšťal. Robil to aj pred deťmi, pričom jej nadával mi aj pred deťmi. Ona mu nebráni vo vzťahu. Môže k ním prísť aj k deťom aj cez víkendy, len by chcela, aby mali kamarátsky vzťah, veď majú 3 deti, čakajú ich školské roky potom svadba a iné veci, ktoré bude treba riešiť veci, avšak so žalovaným sa to nedá. Takéto útoky a takéto ponižovania aj týmto telefonátom a nahrávkami v nej evokovali len to, že konečne podala aj takýto návrh, ktorý sa na súde teraz prejednáva a trvám na ňom.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného žalobkyňa uviedla, že nemala vedomosť o intenzite vzťahov žalovaného, pokiaľ ide o terajší vzťah tak vie len to, čo on povie, ona to neskúma, nerieši to, je to jeho život. Ohľadne terajšieho vzťahu jej povedal, že je šťastný a spokojný.

Od nariadenia predbežného opatrenia ju žalovaný udrel 31.5.2013, keď ju kopol na terase rodinného domu. Odvtedy ju neudrel.

Uviedla, že stalo, keď sa hádali, že vulgárne mu nadávala aj ona. Pri vzájomných konfliktoch však tieto nezačínala prvé útoky ona. Nikdy na neho neútočila, pokiaľ však zaútočil on, tak sa bránil, čo je logické. Pokiaľ by zaútočila ako prvá určite by to s ňou zle dopadlo.

Žalobkyňa potvrdila, že žalovaný ju bil ma aj keď bol triezvy, keď bol opitý tieto útoky vtedy boli ozaj veľmi zlé, ale žalovaný to vždy hodnotil tým, že on dostal amok a že on si nič na také dačo nepamätá, žeby sa udialo.

Raz keď ju škrtil, presne nevedela uviesť, kedy to bol, avšak pred rozvodom, pričom bolo v čase keď odchádzala s deťmi do telocvične do T. a keď sme boli v chodbičke, prišiel žalovaný z nejakej akcie, niekto ho doviezol a vtedy začal, že Ty kurvo kde ideš, zase sa ideš kurviť. Chytil ju za vlasy a ťahal ju cez celý dom do spálne. Dcéra kričala, bla sa, kričala aby ju pustil, pričom on sotil dcéru do steny a vtedy jej povedala, aby rýchlo bežala pre chlapcov, lebo boli vonku. Keď prišli a mali problém ho zobrať. Keď sa im ho podarilo stiahnuť od nej tak potom išiel do kúpeľne a začal rukou biť do vane. Oni rýchlo utiekli preč k jej rodičom, pričom žalovaný keď už bola tma, on cez záhradu a cez bránu preskočil a odišiel. Potom, keď prišla jej mama O. žalovaný už ležal na gauči a na nič si nepamätal, že to bol amok a že nevie o ničom.

Zdôraznila, že nebráni žalovanému prísť si zobrať svoje osobné veci, avšak najlepšie pod dohľadom polície, resp. cez rodinného známené.

*

Žalovaný vo svojom výsluchu na pojednávaní dňa 19.9.2013 (č.l. 62 a následne spisu) uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí. Celý život sa trápil a narobil na tomto rodinnom dome. Podnety, ktoré podala žalobkyňa voči jeho osobe boli účelové s tým, že chcela len od neho vyťať peniaze. Nič viac. Nič menej. Podľa žalovaného všetko fungovalo normálne. Teda nie normálne, keďže sa rozviedli. Avšak nevera na jednej strane ako aj na druhej strane. Ohľadne toho si môžu podať ruku. Trestné oznámenia sú z 90% výmysly, načo reagoval tak, že takisto podal podnet za krivé obvinenie.

To, že sa pokúsil žalobkyňu znásilniť, je totálny výmysel. Takisto uvádzala, že sa jej vyhrážal zabitím, že ju udrhel, avšak ani to nebola pravda. Dokonca ani jej matka a syn to nepotvrdili čo tam boli prítomní. Mal zato, že nie sú dôvody na to, žeby bol vyštvaný z domu len tak. Takýto stav jej to vyhovuje, lebo môže nakladať s majetkom ako chce, pričom možno polovička z toho majetku už tam nie je. Možno si to presťahovala, nevedel to však, lebo tam nechodí.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že som na ňu zaútočil keď tam bol môj švagor S. aj so svojou priateľkou uviedol, že tam išiel z toho dôvodu, že tam on je s dakým. Vedel, že tam má auto tak tam išiel. Vstúpil maximálne na terasu. Tento tam bol so svojou priateľkou aj keď nie je rozvedený, je ženatý a žije so svojou priateľkou. Nejakto sa to zomlelo. Nešiel tam s tým, aby tam niekomu ublížil, išiel sa len porozprávať. Pohádali sa, švagor ho zhodil na zem, tam pritlačil. Zavolali políciu. Uviedol, že vraj on stál a on do neho strčil. Aj keď nevedel, či to tak bolo. Stával zo sedačky a sadol si naspäť a potom sa na neho zvalil, chytil ho za ruky a tak ho tam držal až kým neprišla polícia.

Ohľadne incidentu, že mal vraj žalobkyňu znásilniť uviedol, že ani neviem, ktorý deň to bol, nakoľko ona to podala s určitým odstupom neskôr. Spätne keď som bol volaný na výsluch si spomenul, že čo sa stalo. Telefonoval so svojou priateľkou vo svojej izbe v spálni. Došiel som do kúpeľne kde bola tma a tam našiel po tme žalobkyňu. Pýtal som jej čo tu robí, že či počúva čo ja rozpráva so svojou priateľkou, pričom ona mu povedala, že tu budem rozprávať so svojou kurvou. Vrhla mu mobilný telefón z ruky, vybehla von, tam ju dobehol, a zobral jej mobilný telefón. Nič viac sa nestalo. Z jej strany ide o totálny výmysel, že ju chcel znásilniť. Ona doložila rôzne znalecké posudky, že mala nejaké škrabance z ktorých vyplývalo, že tieto škrabance boli spôsobené inou osobou. Podľa jeho názoru si to dala urobiť úmyselne. Na polícii to bolo ukončené tak, že skutok sa nestal. Podala sťažnosť voči rozhodnutiu. Rozhodovala prokuratúra, zamietla túto sťažnosť. Vec bola postúpená na priestupkové oddelenie, kde to bolo takisto zastavené. Nič mu nebolo dokázané ani priestupok, ani trestný čin.

Vo výpovedi žalovaný uviedol, že od incidentu so svojim švagrom, ktorý sa stal dňa 31.5.2013 na pozemok nevstupoval, takže žiadne problémy nenastali, ani neboli. Dozvedel sa, že podávala trestné oznámenia, ale nie je si vedomý, aby niečo také bolo.

Pokiaľ sa týka vyporiadania ich BSM uviedol, že prvý návrh podal v šiestom mesiaci r. 2011 prostredníctvom advokátskej kancelárie pána Kizivata. Chodil tam dosť často, pričom žalobkyňa neustále menila svoje postoje. Zaslal jej oznámenie cez advokáta a ona na to vôbec nereagovala a vôbec sa k tomu nevyjadřila.

Na otázku právnej zástupkyne žalobkyne, koľkokrát bol v rodinnom dome po nariadení predbežného opatrenia, to znamená po 20.2.2013 uviedol, že neviem presne koľko krát som tam bol. Bol si tam pre veci. Býval tam prakticky ešte zhruba do 4.-5. marca. Potom tam bol na Veľkú noc po oblek, lebo išiel na

Veľkú noc do kostola. Tam sa v dome prezliekol a išiel do kostola. Keď prišiel domov z kostola, žalobkyňa mu cez okno vyhodila veci vonku, povedala také dačo, že zmizni, alebo viac sa tu neukazuj.

Doplnil, že incident zo dňa 31.5.2013 v prítomnosti pána S.j sa stal na terase rodinného domu, ktorá ani nie je súčasťou domu, lebo nie je zakreslená na pozemkovej mape.

Vo výpovedi zároveň podotkol, že nebol psychiatricky liečený ani nemá uložený podmienený trest. V súčasnej dobe má známosť.

Ohľadne toho prečo nerešpektoval predbežné opatrenie a naďalej vstupoval do rodinného domu uviedol, že prakticky ani nevedel o čo sa jedná. Nebol si vedomý toho, že sa

stalo niečo zlé. Ohľadne predbežného zákazu mu bolo povedané, že keď ho chce vyhodiť z domu musí to dať exekútorovi. Až potom raz prišiel na návštevu, keď robil na svojom pozemku riaditeľ polície tak mu povedal, že keď nechce skončiť vo väzbe tak nech sa zbalí a idem preč, lebo môže ísť do väzby, príde o robotu atď. Tak si asi od pondelka zobral veci a odišiel. V dome má osobné veci, takže nemôže len tak zo dňa na deň odísť preč. Má tam aj kopol materiálu z výstavby domu. Majú aj iný dom v Tušickej Novej Vsi oproti rodičom žalobkyne.

Pokiaľ sa týka zranení, ktoré sú uvádzané v lekárskej správe pripojenej k návrhu, ktoré utrpela žalobkyňa a to pohmoždenú zahlavovú časť hlavy, krvné podliatiny pod očami, čiarovité odreniny prsníkov, brucha stehien, pohmoždenie chrbta, uviedol, že tieto si musela urobiť sama, alebo účelovo si ich dalo niekomu urobiť.

*

Z výsluchu svedka Mariána Jenča na pojednávaní konanom dňa 14.11.2013 (čl. 71 spisu a nasl.) súd zistil, že tento si spomínal na určitú udalosť, ktorá sa odohrala medzi ním a žalovaným niekedy v mesiaci máj, deň presne uviesť nevedel, kedy spolu so svojou priateľkou bol na návšteve u žalobkyne. Večer, čas nevedel uviesť, avšak bola už tma prišiel žalovaný, pričom z jeho správania bolo zrejmé, že mal vypité. Oslovil jeho priateľku „či je tam aj s tou kurvou“. Spočiatku sa choval normálne, neskôr jeho správanie začalo byť agresívne, začal rozprávať o tom, že vlastne vybudoval dom, porozprával toho dosť veľa, rozprával len o tom, že čo všetko urobil na predmetnom dome. Svedok uviedol, že mal za to, že polovicu vlastní Slávka, pričom aj oni mu pomáhali na predmetnom dome. Keď svedok už chcel odísť, že už sa rozídu, vtedy žalovaný odsunul stôl, svedok sa postavil avšak žalovaný ho opätovne posadil. Na to sa on znova postavil sa pochytili sa. Podarilo sa mu žalovaného spacifikovať, dostať ho na zem, pričom ho pritlačil. Žalovaný kopal, medzitým prišli aj ženy a keď bol žalovaný priľahnutý tak kopol Slávku, pričom svedok nemal vedomosť o tom, či kopol aj jeho priateľku. Následne ženy išli zavolať políciu. Keď sa žalovaný ukludnil potom ho svedok pustil, očakával, že z jeho strany môže byť ešte iné správanie, keďže správanie žalovaného svedka prekvapilo. Medzitým keď došla polícia už neboli na zemi, ale už stáli. Takisto žalovaný produkoval určité nadávky vulgárneho spôsobu aj voči žalobkyni. Oslovoval ju „kurva“, avšak odznela aj nadávka „Ty špina“. Nevedel sa vyjadriť k tomu, keď bol žalovaný priľahnutý, či kopol žalobkyňu úmyselne, keďže žalovaný vtedy dosť kopal.

*

Z výsluchu svedkyne U. na pojednávaní konanom dňa 14.11.2013 (čl. 71 spisu a nasl.) súd zistil, že niekedy v mesiaci máj roku 2013 na pozvanie žalobkyne prišli do T., keďže všetci traja či už pán K., ona, ako aj I. sa narodili v máji. K. nič nepil, keďže večer ešte plánovali autom návrat domov. Asi o pol dvanástej, presne čas uviesť nevedela prišiel žalovaný. Bol opitý, čo bolo zrejmé z jeho artikulácie, ktorá bola nejasná a takisto sa potácal. Zo začiatku rozprával aj priateľsky, oslovoval ju ako priateľku pána K. keďže pán K. má za manželku sestru žalovaného. Stále sa pýtal načo sú tam, načo mu oni odpovedali, že ich pozvala I.. Postupne začalo správanie žalovaného naberať na obrátkach, začal byť viacej agresívny, začal ju urážať, povedal jej, že je kurva, vždy zdôrazňoval to, že sú tam bez jeho pozvania a že tam nemali čo prísť, lebo on si to neželá, aby prišli bez jeho výslovného pozvania a že dom je jeho.

Potom keď sa rozhodli už s K. odísť, že pôjdu preč pán Pallai vrazil do konferenčného stolíka, popadali nejaké poháre a fľaše, pani N. videla, že pán N. začína byť agresívny, odišla do domu. Svedkyňa tam ostala sedieť na terase aj s pánom S.. Pán N. stal za konferenčným stolíkom. Pán K. sa postavil, pričom pán Pallai do neho sotil a p. S. spadol naspäť na pohovku. Pán K. vyskočil, postavil sa a začali sa naťahovať. Ona odišla preč z terasy, išla za žalobkyňou, že je zlé, aby rýchlo niečo robila, lebo videla, že oni sa tam vzájomne medzi sebou naťahujú a začína bitka.

Potom prišli so žalobkyňou na terasu, pričom K. už fixoval žalovaného. Mal ho priľahnutého na terase, snažili sa mu pomôcť zabrániť, aby žalovaný nekopol pána K. niekam do hlavy. Chceli mu fixovať nohy, ale on sa správal ako opitý človek. Mal dosť sily, kopal, narábal so sebou. Kopol pritom aj žalobkyňu niekde do boku, lebo táto skričala. Následne odišla spolu so žalobkyňou pred dom, aby vyčkali na políciu. Pred dom odišli potom, čo žalovaný kopol žalobkyňu do boku. Nevie ako dlho to mohlo trvať kým prišla polícia, či hodinu, alebo trištvrté, ale zdalo sa jej, že to bolo veľmi dlho.

Keď prišla polícia ona odišla do domu. Nechcela vzbudzovať agresivitu pána N.. Pred týmto stretnutím s pánom Pallaiom sa nestretla.

Svedkyňa potvrdila, že žalobkyňa sa snažila k pánovi N. vyjadrovať slušne. Nepamätala si, či žalovaný použil aj nejaké vulgárne slová jej smerom, vyjadroval sa však v tom duchu, že „drž hubu, že buď ticho, neozývaj sa“, ale či použil aj nejaké vulgarizmy na adresu žalobkyne si už nepamätala vzhľadom na dlhšiu dobu.

Takisto sa vyjadroval o tom, že žalobkyňa má frajera. Nevyjadroval sa však konkrétne, ani o tom kde by mal byť ten frajer a kto to má byť. Mala vedomosť o tom, že žalovaný má zákaz vstupu na pozemok. Nemala vedomosť o tom, či má aj zákaz vstupu do domu.

Ohľadne kopania žalovaného, keď bol fixovaný pánom Jenčom uviedla, že pokiaľ by ho pán Jenčo neprifahal, nespacifikoval ho, tak šarvátka mohla dopadnúť aj ináč.

Pokiaľ ide o kopnutie žalovaného do žalobkyne, keď bol žalovaný fixovaný zo strany pána Jenča na zemi uviedla, že z jej pohľadu to bolo skôr náhodné kopnutie, keďže pán Pallai možno ani nevedel, že oni mu držia nohy a chcel sa vymaniť zo zovretia pána Jenča.

Žalovaný, keď žalobkyňa odišla do domu, ostal útočiť iba na nich obidvoch slovne. Mala za to, že útoky zo strany pána Pallai smerovali viacej voči nim dvom. Teda voči jej osobe a voči pánovi Jenčovi. Celý ten útok aj celé to správanie bolo prvotne zamerané iba voči jej osobe, keďže skôr chcel pán N. brániť česť svojej sestry, keďže tam bola ona a vždy otázky smeroval kvôli tomu, aby odišli preč, že sme tam bez jeho pozvania a vlastne tieto útoky viacmenej smerovali na jej osobu.

Bola si istá v tom, že pán Jenčo držal pána Pallai fixovaného na terase až do príchodu polície. Medzitým ešte žalobkyňa išla urgovať políciu, že kde sú tak dlho a to, že boli už postavení videla až keď prišla polícia. Čakala na políciu pred domom spolu so žalobkyňou. Na návšteve u žalobkyne bola viackrát predtým a pokiaľ by ju žalobkyňa pozvala nemala by problém, aby prišla na návštevu ku nej.

Na otázku žalovaného, či jej vyhovuje tento stav, že on bude vyhostený z toho domu a vylúčený z užívateľských práv, svedkyňa uviedla, že vôbec ju táto skutočnosť nezaujímá.

*

Z výsluchu svedkyne O., matky žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 14.11.2013 (čl. 71 spisu a nasl.) súd zistil tie skutočnosti, že táto popisovala, že jej vnučka zo školy a žalobkyňa z práce prišli viackrát ku nej domov, pričom im dala aj najesť. Keď sa to opakovalo druhý až tretíkrát tak sa ich pýtala, že prečo nejdú domov. Vtedy jej vnučka povedala, že u nich nie je tak teplo. Potom presne uviesť nevedela, ale niekedy na Mikuláša jej povedala vnučka aj dcéra, že u nich je zima keďže tri dni predtým boli v kuse u svedkyne doma. Ona jej na to povedala, že ich nevyháňa, avšak dom v ktorom bývajú je takisto ich ako aj žalovaného, pričom pozemok dala ona a vyplatila svojho brata.

Povedala im, aby išli domov, ale oni veľmi nechceli ísť domov. Tak jej to nedalo a išla spolu s nimi. Mohlo byť asi okolo pol šiestej. V jednej izbe tam bolo príjemne, lebo bol pustený radiátor. Potom prišiel pán Pallai domov, prišiel k žalobkyne a hovoril jej, že prečo neprišla na Mikulášsky beh a ona mu na to povedala, že je chorá, že v dome je zima. On chytil radiátor a následne ho išiel vypnúť. Potom začal kričať na dcéru také slová, ktoré sa jej ťažko vyslovujú, že „Ty k..., zlatokopka“ všelijako. Boli to vulgárne slová, ktoré svedkyňa nehovorí a tieto na pojednávaní neopakovala. Potom čo videla, že začal žalovaný kričať a že žalobkyňa už jednu dostala tak sa zapojila do rozhovoru, pričom žalovaný udrel aj ju. Keď udrel aj ju, vyskočil aj vnuk, ktorý ležal na gauči. Takisto bola svedkyňa u žalovaného „k...“, pričom vnuk vyskočil, že prečo žalovaný hovorí babke, že je „k...“, že babke ubližovať nebude a všetko sa vlastne spustilo. Svedkyne bolo veľmi ľúto vnučky a vnuka. Vnučka kričala: „oci choď preč, my sme tu štyria daj nám pokoj“ a potom takisto vnuk Ondrej povedal, aby išiel preč. Potom zavolali políciu, prišla polícia a ona sa zobrala domov, lebo sa bála. Vtedy prespali všetci u nej, ale Ondřík povedal, že on nebude spať tu, že on ide domov, tak nakoniec prespal v podkroví a ona mu dala aj periny, aby mohol prespať v dome. Ohľadne incidentu na Mikuláša ešte dodala, že jej vnuk Ondřík, ako aj vnučka Adrianka odišli do kúpeľne, pričom ona videla, že vnukovi sa spustila krv, pričom snažila to utíšiť, pričom žalobkyňa mu hovorila, že „Ondřík, Ondřík čo Ti je, nezomri“ a takisto začala plakať. Ondřík bol natoľko rozrušený, že bola s ním následne aj na internom vyšetrení. Vnuk vtedy takisto plakal, že prečo nemôže mať také detstvo ako jeho kamaráti. Prosila aj pána Pallai, aby keď sa rozviedli a on žije s druhou ženou tak nech si žije, že ona mu praje len to najlepšie, len nech dá pokoj dcére, ako aj vnúčatám.

Spomenula si takisto aj na iný incident keď prišla ku žalobkyne, kedy jej vnučka povedala, že baby nechod dnu, lebo tatík Ťa zabije, lebo mamku chcel zabiť. Vtedy vošla dovnútra, kričala či u nich nie je niekto doma. Následne prišiel pán N. Pýtala sa ho, že kde sú deti, kde je Slávka. On začal plakať a rozprávať o tom, že v živote by I. neublížil, neublížil by ani deťom a že nechce byť takým ako jeho otec. Nechce, aby jeho deti prežívali to čo on prežíval.

Svedkyňa ďalej uviedla, že takisto aj v čase keď bola jej dcéra operovaná na nos tak bola s ňou na kontrole v Humennom a keď po kontrole prišla ku nej domov tak videla, že jej ide krv z nosa. Vtedy jej dcéra nepovedala nič, že len jej tak ide, avšak na druhý deň keď prišla ku nej mala slnečné okuliare a povedala jej, že ju pán Pallai zbil. Svedkyňa sa veľmi pohoršovala nad tou skutočnosťou, že žalovaný ublížil žalobkyni aj po tom, čo táto bola operovaná.

Takisto si pamätala aj na to, keď bola v detskej izbe s deťmi. Nevie či žalobkyňa bola vtedy doma, ale boli doma vnúčatá, pričom správanie žalovaného bolo také, že chodieval do domu iba ako do hotela. Keď prišiel, išiel rovno do svojej izby v ktorej mal zapnutý ohrievač. Mal tam teplo a všade v dome bola zima. Toto považovala svedkyňa za týranie zo strany žalovaného a to nielen fyzické, ale aj psychické, keďže všade bola zima, len on vo svojej izbe mal teplo. Oni nemohli ani zapínať plyn, keďže im to žalovaný nedovolil.

Svedkyňa si spomenula aj na jednu okolnosť, keď žalovaný dokončoval plot na novom rodinnom dome, ktorý staval. Mal tam ľudí, ktorých však pohostil v dome T.. Keď títo ľudia odišli on sa vybral do svojej izby a nechal to tak, pričom zo žalobkyne si urobil slúžku.

Pokiaľ sa týka spolužitia účastníkov konania pred rozvodom uviedla, že účastníci konania u nich bývali asi 8 rokov predtým než dokončili dom, pričom nemôže povedať na žalovaného nič zlé. Bol to vynikajúci zať. Následne odišli bývať do toho domu, vtedy ešte nevedela, že keď mala vnučka 3 roky, že už vtedy mal žalovaný inú známosť. Raz keď prišiel ku nej domov, mal vypité a v tom čase to prepuklo, že má inú známosť. Prišiel jej povedať, že keď to už prepuklo, tak že už nemá ani on čo skrývať a začal rozprávať aj na jej dcéru. Nadával, že koľko má ona frajerov, koľko má známosť, pričom začal vymenovávať všetkých chlapov, pričom keby aspoň vymenovával poriadnych chlapov, ale menoval takých, čo pracovali na VPP. Nevedela sa bližšie vyjadriť o ich vzájomnom spolužití. Mala vedomosti od ľudí o tom, že žalovaný chodieval po baroch, bol opitý, ako aj od cudzích ľudí sa dozvedela, že oni už sú rozvedení a až potom jej povedala dcéra, že už sú rozvedení.

Pokiaľ sa týka toho stavu, že žalovaný nemôže ísť do rodinného domu uviedla, že aj na vnučke vidno, že je to úplne iné dievča. Smeje sa, spieva si v dome, predtým len ostávala u nej, teraz sa teší domov. Pokiaľ sa týka Mikulášskeho večierku na otázku žalovaného uviedla, že prvú facku síce nevidela, ale keď už vbehla do haly tak tam už nebola žiadna sranda a takisto dostala aj ona facku od žalovaného. Takisto svedkyňa nemala vedomosť o tom, žeby Ondřík bol v ten večer opitý ako tvrdil žalovaný, že Ondreja videlo viacero ľudí, že bol opitý. Na tieto skutočnosti svedkyňa uviedla, že pokiaľ by bol aj vnuk Ondrej opitý tak asi ťažko by tak promptne a rýchlo reagoval na útoky zo strany žalovaného.

*

Žalobkyňa predložila lekársku správu z detskej psychologickkej ambulancie vypracovanú PH.č.I. 70 spisu) z ktorej súd zisťuje, že maloletá udáva, že jej je to nepríjemné, keď sa jej vypyávajú na ich rodinnú situáciu a otca prečo si stavia dom v dedine a podobne. Hanbí sa, má aj pekné spomienky na otca, ale prevládajú tie nepríjemné. V tomto čase prebieha súdne konanie o vylúčenie otca z domu, nakoľko on s tým nesúhlasí a žiada zrušiť predbežné opatrenie. Počas obdobia kedy neboli pojednávania sa stav menovanej aj vplyvom liekov upravoval. Matka prišla na stretnutie s dcérou, ktorá je vystrašená, úzkostná v rozhovore udáva, že má stres z toho, keby sa otec vrátil, zvýrazňuje sa jej úzkostná, depresívna symptomatika a zvýšená tenzia obavy z budúcnosti v obave, aby sa nevrátili situácie, ktoré prežila v minulosti, ktoré by nepriaznivo ovplyvnili jej psychický stav ako vyplýva zo záverov.

*

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu č.k. 21C/24/2010 súd z výsluchu žalobkyne na č.I. 33 pripojeného spisu zistil, že táto uviedla, že v minulosti ju (žalovaný) začal aj fyzicky napádať, viackrát ju udral. Bolo to aj tesne po operácii dutín. Napriek týmto fyzickým napadnutiam ho neudala. Napádal ju aj pred ich deťmi, pričom potom uznal, že sa musí podrobiť psychiatrickej liečbe. Počas trvania manželstva ju stále kontroloval, podozrieval z nevery, bolo to dlhodobé, avšak v poslednej dobe sa to vystupňovalo. Aj v minulosti sa podrobila náročnej operácii po ženskej stránke. Nemala sil pracovať v obchode, preto bola nútená zmeniť zamestnanie.

Z výsluchu S. (žalovaného na č.I. 35 pripojeného spisu) súd zistil, že tento uznal, že dvakrát navrhovateľku fyzicky napadol. Bola to jeho reakcia na to, že ju podozrieval z nevery. Uznával, že odpočívacie zariadenie navrhovateľke dal do auta a do kabelky, avšak jednalo sa podľa neho nefunkčné zariadenie. Podozrieval ju aj naďalej z nevery.

**

Súd vo veci nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným a to výsluch jeho súčasnej priateľky W., keďže táto mala iba potvrdiť tú skutočnosť, že žalobkyňa takisto nadávala na žalovaného pred ich deťmi ako aj deťmi W. a ako sa o žalovanom vyjadrovala. Samotné potvrdenie tejto skutočnosti by v konečnom

dôsledku nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej a na dôvody uvedené nižšie pre ktoré súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

§

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

-

Zákonom č. 526/2002 Z.z. účinného od 1. januára 2003 sa doplnilo nové ustanovenie § 705a, ktoré má slúžiť na ochranu týraných osôb v bytoch. Ide o obmedzenia z užívania bytu, ktorý je v spoločnom nájme manželov. Hlavným cieľom je to, aby z bytu bolo možné vystaňovať osobu, ktorá psychicky, alebo fyzicky týra manžela, alebo aj bývalého manžela, ktorý aj po rozvode právo v byte bývať.

Manžel (resp. bývalý manžel), ktorý podá návrh na súd musí preukázať, že došlo k psychickému, alebo fyzickému násilliu, resp. znie tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Podmienkou je, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v byte druhému manželovi a jeho deťom, či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť spokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o svoj život a zdravie.

Súd môže právo užívať byt druhému manželovi obmedziť, alebo ho môže z užívania úplne vylúčiť pokiaľ pôjde o obmedzenie užívacieho práva. Treba to chápať tak, že súd môže rozhodnúť, či určiť, ktorú časť bytu nebude môcť druhý manžel užívať. Zakáže mu prístup do niektorých častí bytu, resp. niektorých miestností. Takéto obmedzenia, aby splnilo svoj účel bude možné uplatniť vtedy ak bude z hľadiska charakteru bytu možné. Vylúčenie z užívania bytu znamená, že súd rozhodne, že druhý manžel a teda spolunájomca nemôže užívať byt a zakáže mu vstup do bytu.

Súd by mal v rozhodnutí určiť lehotu dokedy má byt opustiť. Opustenie bytu v takomto prípade sa neviaže na poskytnutie žiadnej bytovej náhrady. Právo má chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do výkonu vlastníckeho práva poskytnúť možnosť, aby sa právne situácie riešili takým spôsobom, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhých na pokojný a zdravý život bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, resp. spoluúžívanie bytu. Ide pomerne o veľký zásah do práv spoluvlastníka a však ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela a členov rodiny (najmä detí) bývajúcich v spoločnom byte.

Obmedzenie z užívania, alebo úplne vylúčenie z užívania bytu neznamená, že v prípade zmeny pomerov, najmä pokiaľ pôjde o osobu druhého manžela, ktorý sa podrobil, napr. protialkohollickej liečbe a sú tu predpoklady na obnovenie spolužitia v byte, súd na návrh niektorého z manželov môže zrušiť obmedzenie vylúčenie z užívacieho práva druhého manžela.

*

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa, ako aj žalovaný sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. územie T. s rovnakou výškou podielu 1 z celku.

Aj keď žalovaný v konaní poukazoval na tú skutočnosť, že trestné oznámenia a iné podania, ktoré urobila žalobkyňa voči nemu skončili neúspešne, teda že nebol uznaný vinným nielen v trestnom, ale ani v priestupkovom konaní, súd poukazuje na tú skutočnosť, že zo strany orgánov polície ako aj iných štátnych orgánov boli viackrát riešené vzájomné strety medzi nimi, pričom tieto vzájomné strety aj účastníci potvrdili.

Žalovanému aj keď bolo Uznesením č.k. 20C/24/2013 zo dňa 14.2.2013, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 20.2.2013 nariadené dočasne nevstupovať do domu so súpisným číslom 30, postaveného na parc. č. 312/2, zapísaného na LV č., kat. územie T.. Tento sa viackrát dostavil do rodinného domu aj po tom, čo už mal vedomosť o nariadení predbežného opatrenia. Rodinný dom opustil až následne t.j. niekedy v mesiaci marec 2013, pričom viackrát sa dostavil do rodinného domu, či už z dôvodu návštevy maloletej Adriany, resp. vyzdvihnúť si veci. Dokonca sa dostavil na pozemky príľahlé k tomuto rodinnému domu v stave opilosti, pričom došlo k incidentu, ktorý vyprovokoval žalovaný.

Aj keď žalovaný pri tomto incidente kopol žalovanú keď bol príľahnutý svedkom K. a toto konanie v konaní vypočutí svedkovia vyhodnotili ako neúmyselné súd má za to, že žalovaný provokatívnym spôsobom prišiel v neskorých večerných hodinách, pričom mal vedomosť teda vedel o tom, že nemá právo dočasne vstupovať do predmetného rodinného domu a toto jeho správanie možno vyhodnotiť viac ako provokatívne.

V čase, ktorý nastal po vydaní predbežného opatrenia a počas ktorého sa žalovaný nezdržoval v rodinnom dome, nastalo určité ozdravenie atmosféry v rodinnom dome, čo pozitívne vplyva na maloletú dcéru Adrianu a celkovo to prospelo lepšej psychickej pohode osôb, ktoré ostali v rodinnom dome bývať.

Účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi, vlastnícke práva žalovaného ostávajú nedotknuté a účastníci konania ich môžu vyriešiť v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

Súd mal za preukázané, že žalovaný sa dopúšťal opakovane - voči žalobkyni, či už ako k manželke alebo ex-manželke, fyzického (fyzické útoky, ktoré boli počas trvania manželstva ako aj po jeho rozvode) a psychického násillia, pričom býval so žalobkyňou ako aj deťmi pochádzajúcimi z ich manželstva v ich spoločnom dome.

Ďalšie spolužitie žalobkyne a detí účastníkov konania so žalovaným v predmetných nehnuteľnostiach, sa z dôvodu fyzického a psychického násillia žalovaného a hrozby takýmto násillím, stalo vo vzťahu k žalobkyni ako ex-manželke neznesiteľným. Bolo preukázané, z výpovede účastníkov, svedkov a listinných dokladov, že žalovaný už niekoľko rokov sa opakovane v predmetnom dome dopúšťa voči žalobkyni fyzického násillia, vyhráža sa žalobkyni, túto ponižuje, vulgárne jej nadáva, čím v nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, ako aj o zdravie maloletej dcéry.

Bola zistená dôvodnosť z podozrenia násillia, ktoré nemusí byť len fyzické (telesné), ale aj vo forme psychického, či emocionálneho týrania (vyhrážanie, deprimovanie, ponižovanie, vulgárne nadávky, vypínanie kotla, v dôsledku čoho bola zima v dome okrem jeho izby a pod.). Násillím je akýkoľvek útok, alebo zanedbanie, ktorý ovplyvňuje život, fyzickú a psychickú integritu, slobodu osoby, alebo ktorý poškodzuje zámerne rozvoj jej osobnosti, pričom žalovaný sa takéhoto konania dopúšťal aj v prítomnosti ich spoločných detí a najmä maloletej O.

Predbežné opatrenie vydané vo veci sa vzťahovalo na zákaz vstupu žalovaného do rodinného domu súpisné č. XX v T. súd týmto rozsudkom rozšíril vylúčenie užívacích práv žalovaného aj na príľahlé nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, katastrálne územie T. keďže žalovaný sa dopúšťal takých konaní, ktoré ohrozovali a narúšali pokojné spolužitie žalobkyne a ich detí, a v súčasnej dobe sú tieto konania riešené v rámci trestného stíhania žalovaného z dôvodu marenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Aj v konaní o rozvod manželstva účastníkov konania (č.k. 21C/24/2010) bolo preukázané nevhodné správanie žalovaného voči žalobkyni. Tento ju viackrát fyzický napadal, inštaloval odpočívacie zariadenia do jej vecí a neustále ju podozrieval z nevery. Navyše odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 18.4.2013 uviedol, že žalovaný neosvedčil, že nie je agresívnej povahy už vzhľadom aj na jeho správanie počas manželstva, nakoľko v rozvode konaní sám priznal, že je žalobkyňu viackrát napadol a podozrieval ju z nevery.

Vzhľadom na uvedené, súd vyhovel návrhu žalobkyne a žalovaného úplne vylúčil v zmysle § 705a Občianskeho zákonníka z užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Súd vo výroku rozhodnutia nestanovil lehotu dokedy má žalovaný predmetnú nehnuteľnosť vypratať, keďže žalovaný tak bol povinný urobiť už v zmysle nariadeného predbežného opatrenia, pričom predbežné opatrenie vydané vo veci ostáva až do právoplatnosti rozhodnutia v platnosti.

*

O trovách konania medzi účastníkmi konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.